

פרשת ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע, וילך חרנה (כח, י)

בדרך כלל, אם עיקר המטרה של אדם היא להגיע למקום מסוים, לא מציינים מאיפה הגיע אלא רק לאן הגיע. לדוגמא: "פלוגי טס למזרח". אין זה משנה שהוא עזב את נס ציונה וטס למזרח.

מאידך, אם המטרה של אותו אדם הייתה לעזוב מקום מסוים לא נציין לאן עזב. לדוגמא: "פלוגי עזב את הבית בכעס". לא נציין לאן עזב.

אצל יעקב נזכר מאין יצא ולאן הלך, א"כ נשאלת השאלה למה.

התשובה נעוצה בכך שרבקה אמרה ליעקב בפרשה הקודמת: "הנה עשיו אחיך מתנחם לך להרגך קום ברח לך אל לבן אחי חרנה" (כז, מב) אם כן עיקר הכוונה היא לברוח מבאר שבע.

אולם יצחק אומר ליעקב: "קום לך פדנה ארם וקח לך משם אשה מבנות לבן..". (כח, ב) ורואים שעיקר הכוונה ע"פ יצחק היא להגיע לחרון, לקחת אשה.

וזהו שכתוב: "וישמע יעקב אל אביו ואל אמו" קיים צווי שניהם ולכן נאמר: "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה".